

ת"פ 56059/07/17 - מדינת ישראל נגד מתן רווח (עציר),

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56059-07-17 מדינת ישראל נ' רווח(עציר)

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י תביעות ירושלים
	המאשימה
	נגד
	מתן רווח (עציר),
	הנאשם
	ע"י ב"כ עו"ד אכרם חליחל

גזר דין

כתב האישום

הנאשם שלפניי הודה בביצוע 3 עבירות סחר בסם (עבירה לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים). מהאישום הראשון עולה כי הנאשם מכר לסוכן משטרת סם מסוג קנביס במשקל 9.81 גרם נטו תמורת ₪ 1,100, וזאת לאחר תיאום העסקה באפליקציית "טלגרם". מהאישום השני עולה, כי הנאשם מכר לאותו סוכן קנביס במשקל 12.78 גרם נטו תמורת ₪ 1,400 באותו אופן. באישום השלישי צוין כי הנאשם מכר לסוכן קנביס במשקל 2.94 גרם נטו תמורת ₪ 350.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש לקבוע מתחם שבין 6 חודשים ל-12 חודשי מאסר לכל אירוע, כך שייגזרו בסופו של יום 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. המאשימה סבורה כי יש להטיל את העונש האמור בשל טיבן הפסול של עבירות סחר בסמים, נסיבות ביצוע העבירות, והיעדר המלצה טיפולית של שירות המבחן. ב"כ המאשימה לא היפנה לפסיקה.

מאידך, הסניגור טוען כי ניתן להסתפק בעונש שיתמצה בתקופת מעצרו של המשיב, דהיינו 4 חודשים וזאת לנוכח נסיבותיו של הנאשם, שיתוף הפעולה שלו כבר משלב החקירה, ניסיונות השיקום שלו והפסיקה הנוהגת בסוג זה של נסיבות, תוך שהיפנה לפסיקה. הוא ביקש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל האישומים.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי מדובר בצעיר כבן 24 שנים, אשר סיים 12 שנות לימוד וטרם מעצרו התגורר בבית אמו. מהתסקיר עולה כי הוריו התגרשו בגיל צעיר, ולמעשה אין לו קשר ממשי עם האב משך שנים ארוכות. אמו גידלה אותו בכוחות עצמה, ועל פי הטענה, אף פוטרה מעבודתה בשל הצורך לטפל בו. לאורך שנות ילדותו והתבגרותו, הנאשם התנהג באופן המסכן את עצמו ואת סביבתו, ולכן החליף באופן תדיר מסגרות לימוד. בשלב מסוים, עקרה האם לארצות הברית יחד עם הנאשם, על-מנת לחיות ליד בן נוסף שלה, אך שבה לארץ עם הנאשם בשל מצוקה כלכלית. הנאשם סיים כאמור 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית, התגייס לצבא אך שוחרר כעבור 10 חודשים בשל רקע נפשי. לטענתו, הוא חווה שני אירועים של פגיעה במהלך ילדותו והתבגרותו, שהותירו בו חותמים. לחובת הנאשם הרשעה בעבירת סמים בעת שירותו הצבאי וכן הליך פלילי בעבירות רכוש מהיותו נער. הנאשם מסר לשירות המבחן כי החל להשתמש בסמים מסוג קנאביס כבר בסוף שנות העשרה שלו, כשימוש זה הלך וגבר עם השנים, לרבות שימוש ב"סמי פיצוציות" וב-LSD. במסגרת הליך המעצר הוריתי על שליחתו של הנאשם למסגרת טיפולית סגורה, אך ברבות הזמן הוא הפר את התנאים, נמצאו בשתן שמסר סמים, והוא אף ברח מהקהילה. בשל כך נעצר עד לתום ההליכים נגדו. שירות המבחן התייחס לנטילת האחריות וקבע כי הנאשם נטל אחריות מצמצת על עבירות הסמים, ואחריות מלאה על בריחתו מהקהילה. שירות המבחן מייחס את התנהגותו העבריינית של הנאשם לחסכים מילדותו, לתלישות שבה הוא חי ולבדידות אותה הוא חש. שירות המבחן התרשם כי במצבו הנוכחי של הנאשם, לא ניתן לשקול חלופה טיפולית הפחותה ממסגרת סגורה, אלא שהוא כשל בטיפול במסגרת זו. לפיכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, ולנוכח חומרת העבירות ומאפייניו של הנאשם ציין, כי אם יוטל על הנאשם עונש מאסר, יש מקום לבקש משב"ס לשלבו בתוכנית שיקום שתתאים למצבו הנוכחי במיוחד בהיבט הנפשי.

קביעת מתחם הענישה

מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על שלום הציבור ובריאותו מפני נגד הסמים, שאינו מבחין בין "סמים קלים" ל"סמים קשים", שתוצאות השימוש בהם וההתמכרות אליהם קשות, ארוכות טווח ורחבות היקף וחורגות מעניינו של אדם אחד, ונוגעות לכלל החברה.

נסיבות הקשורות בעבירה (לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין) - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בשלוש הזדמנויות של סחר בסם שתואמו באמצעות אפליקציית הטלגרם, כך שניתן לומר שמדובר בעניין שתוכן ע"י הנאשם והיה בשליטתו; סחר בסמים הוא נוהג מזיק לפרט ולחברה כאחד כפי שצינתי לעיל; לא מצאתי הסבר מניח את הדעת לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה מלבד בצע כסף; הנאשם שהנו אדם בוגר, יכול היה להימנע מן המעשים בהבינו את הפסול שבהם.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות (אותו סוג סם) מלמדת על ענישה של מאסר בפועל לחודשים ספורים. ברע"פ 5712/16 **אייזנברג** נ' **מ"י** (מיום 17.8.2016) בנסיבות של 4 עסקאות במשקל גדול יותר, נקבע מתחם ענישה בין 8 ל-24 חודשים ונגזר עונש מאסר בן 8 חודשים; ברע"פ 2139/16 **אברמס** נ' **מ"י** (מיום

18.5.2016) שם בוצעו 3 עסקאות בכמויות סם גדולות יותר, נקבע מתחם שבין 8 ל-27 חודשי מאסר ונגזרו 8 חודשי מאסר בפועל; בעפ"ג (מחוזי ים) **רוזנברג נ' מ"י** (מיום 26.6.2017) נקבע מתחם שבין מספר חודשי מאסר ל-10 חודשי מאסר בנסיבות של 2 מכירות אך בכמויות גדולות יותר - שם התייחס בית המשפט המחוזי ליחסים והיכרות שבין הסוכן לנאשם, והדבר רלבנטי בענייננו. שם הסתפק בית המשפט המחוזי ב-49 ימי מאסר (חלף חצי שנת מאסר ויום שנגזרה על-ידי) בשל נסיבות המקרה. הסניגור היפנה לפסיקה נוהגת בנסיבות דומות ואף חמורות יותר וממנה עולה רמת ענישה של חודשי מאסר ספורים. ר' לדוגמה: ת"פ (שלום ים) 67127-03-17 **מ"י נ' ח'לדון** (מיום 19.9.2017); ת"פ (שלום ים) 11321-11-16 **מ"י נ' נידלמן** (מיום 9.1.2017);

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין 3 חודשי מאסר עד 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל). המתחם מתייחס לשלושה האישומים כאל אירוע אחד, שכן מדובר באותן נסיבות ומול אותו סוכן, בפרקי זמן קצרים (5.6.2017; 14.6.2017; 17.7.2017). ר' בהקשר זה: ע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נ' מ"י** (מיום 29.10.2014).

נסיבות שאינן קשורות בעבירה (לפי סעיף 40"א לחוק העונשין) - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: אין מדובר בנאשם המסתבך לראשונה בעבירות סמים; הנאשם אדם צעיר באמצע שנות העשרים לחייו, שהודה ונטל אחריות וניסה לעבור תהליך טיפולי, אך נכשל בהפרת תנאי המסגרת ואף נמצא כי עישן סמים במהלך הטיפול; נסיבות חייו של הנאשם כפי שעלו מן התסקיר קשות, ואין ספק שהן עומדות, לפחות באופן משמעותי, ברקע לביצוע העבירות.

המיקום בתחם - לפיכך, לא סברתי כי יש למצות את הדין עם הנאשם ולכן יש להעמידו בשליש הראשון של המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק זה - רישום שב"ס הוא שיכריע;
- ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירה לפי פקודת הסמים (לרבות שימוש עצמי) - אינני מבחין בין סוגי עבירות הסמים בכוונת מכוון - על-מנת להרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע את אותן עבירות להבא;
- ג. לא מצאתי להטיל על הנאשם רכיבי ענישה כלכליים לנוכח המתואר;
- ד. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים במשך שנתיים (למעט שימוש עצמי) מיום שחרורו, או חודש מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירות הנ"ל בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס;
- ה. מטיל צו מבחן למשך 18 חודשים מיום שחרורו על הנאשם. במסגרת צו המבחן הנאשם ישתף פעולה עם שירות המבחן, יגיע לפגישות, או טיפולים לפי תוכנית שיכין שירות המבחן, וכן ימסור בדיקות שתן בתדירות

שיקבע השירות. במסגרת צו המבחן אוסר על הנאשם לצרוך אלכוהול, ושירות המבחן יהא רשאי לבצע בדיקות לגילוי אלכוהול בנוסף לגילוי סמים. מעבר לכך, הבהרתי לנאשם את משמעות צו המבחן והוא אישר כי הוא אכן מבין את המשמעות לרבות האפשרות של פתיחה מחדש של העונש והחזרתו למאסר ממש.

מורה על השמדת הסמים.

מורה על השבת התפוסים שאינם במחלוקת - שני פלאפונים ומחשב נייד.

יש לשלוח העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

שב"ס ידאג להחתמת הנאשם על ההתחייבות מיד לאחר סיום הדיון וטרם החזרתו לבית המעצר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה אדר תשע"ח, 12 מרץ 2018, במעמד הצדדים.